

عنوان مقاله:

راهکارهای یاددهی به دانش آموزان با اختلالات تکلمی

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 4، شماره 10 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

رضوان مرادی - آموزگار ابتدایی شهرستان خرم آباد

پروین حبیبی - معاون دبیر

فرزانه ستوده نیاکرانی - هنرآموز تربیت بدنی شهرستان سیرجان

مهسا سلطانی - دبیر تربیت بدنی بجنورد

خلاصه مقاله:

زبان وسیله بیان عقاید و نظرات است که به کمک علائم و بر طبق قواعد و دستور زبان و علم معنی بکار می رود. زمانی زبان دچار نقص و نارسایی می شود که بگونه ای صحبت کردن برخلاف قواعد دستوری باشد. یا غیر مفهوم بوده و یا از نظر شخصی و فرهنگی مطلوب نباشد. یا اینکه دستگاه صوتی (زبانی) مورد سو استفاده (بد زبانی) قرار گیرد. کودک معمولاً در حدود ۱۲ ماهگی اولین کلمات را بر زبان می راند و حدود ۱۸ ماهگی تا ۲ سالگی اولین جملات ساده و ابتدایی را می سازد. و بتدریج قادر به سخن گفتن و بیان نظرات خود و درک مطالب و مفاهیمی که در صحبت دیگران نهفته است، می گردد. چنانچه در حدود سنین فوق بطور طبیعی و عادی نتواند در بیان مقصود خود از کلمات و جملات متناسب استفاده نماید و همچنین مشکلاتی در فهم مطالب داشته باشد و یا به عبارت ساده تر دیر زبان باز کند، احتمالاً از نظر گویایی دچار نارسایی و اختلالاتی است.

کلمات کلیدی:

راهکار، یاددهی، دانش آموز، اختلال تکلم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028625>

